

Grafiek 3. Inkomsten en uitgaven van de Rotterdamsche Diergaarde, 1920- 1936¹¹⁾.

Vanaf 1936 ging de rentelast steeds zwaarder drukken op de begroting. Om de dierentuin te kunnen blijven exploiteren moest geld worden geleend. In 1936 werd alleen aan het beheer van de dieren meer geld uitgegeven. De rentelast was in het rijtje van belangrijkste uitgaven opgeklommen tot een derde plaats.

Eén ding is in elk geval duidelijk: na 1922 ging het met de Rotterdamsche Diergaarde steeds minder goed. De problemen werden in de loop van de dertiger jaren zo ernstig dat het voortbestaan van de dierentuin in ernstig gevaar kwam.

De terugloop van het aantal leden kan niet in de eerste plaats worden toegeschreven aan de economische crisis. De meerderheid van de leden werd immers gevormd door de Rotterdamse bovenlaag¹²⁾. We mogen aannemen dat het voor de meesten van hen, ondanks de crisis, mogelijk bleef om de jaarlijkse contributie op te brengen. De oorzaak van de verminderde belangstelling moet eerder worden gezocht in het gegeven dat de Diergaarde zich niet wist aan te passen aan de veranderende maatschappij. Het publiek vond dat de Diergaarde een verouderd instituut aan het worden was¹³⁾. Liever zag men de dieren in een natuurlijker omgeving¹⁴⁾.